

Motion till riksdagen 2010/11:Sf302

av **Christer Winbäck (FP)**

Livränta vid diskriminering i arbetslivet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ett förtydligande i socialförsäkringslagstiftningen kring rätten till livränta för dem som drabbats av diskriminering och annan kränkande särbehandling i arbetslivet.

Motivering

Diskriminering i arbetslivet drabbar alltför många människor. Många blir långvarigt sjukskrivna eller tappar helt möjligheten att fortsätta ett aktivt yrkesliv.

Enligt 2 kap. 1 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring äger den försäkrade rätt till livränta på grund av arbetsskada om denne utsatts för skadlig inverkan i arbetet och övervägande skäl talar för ett samband mellan den skadliga inverkan och skadan. Även skador av psykisk eller psykosomatisk karaktär ersätts om inte undantagsbestämmelsen är tillämplig, t.ex. om skadan är en följd av ”bristande uppskattning”, ”vantrivsel” eller ”därmed jämförliga förhållanden”.

Försäkringskassan åberopar ofta undantagsbestämmelsen som skäl för avslag vid ansökan om livränta på grund av arbetsskada. Man menar att det kan vara fråga om en konflikt eller meningssmottagningar på arbetsplatsen. Lagtexten tar i dag inte upp hur situationen skall hanteras vid fall av kränkande särbehandling. Regeringsrätten har aldrig prövat frågan om gränserna för när det är fråga om en vanlig konflikt på en arbetsplats eller kränkande särbehandling – det finns alltså inget prejudikat i frågan.

Det borde tydligt framgå av 2 kap. 1 § LAF att om den försäkrade har utsatts för kränkande särbehandling skall inte undantagen vara tillämpliga. I lagtexten ska framgå att som arbetsskada anses sådan skada av psykisk eller

Fel! Okänt namn på

psykosomatisk karaktär som är en följd av kränkande särbehandling, men undantagen kan naturligtvis fortfarande behållas. Därmed drar man en klar gräns mellan kränkande särbehandling – som naturligtvis måste vara styrkt genom bevisregeln om övervägande skäl – och en vanlig konflikt och meningsskiljaktighet. En sådan reglering skulle på ett helt annat sätt tvinga handläggarna på Försäkringskassan att värdera uppgifterna om kränkande särbehandling och ta ställning i frågan.

DO eller annan myndighet borde kunna hantera frågor om kränkande särbehandling och ha möjlighet att förhandla med arbetsgivare och driva rättsprocesser, liknande BEO, som lyder under Skolinspektionen och kan göra motsvarande för elever i skolor.

Regeringen bör snarast återkomma med förslag på hur intentionerna i motionen ska uppfyllas. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 22 oktober 2010

Christer Winbäck (FP)